

Erdélyi Réka:
párhuzamos

Ő

*amikor a hársfaillatú utcákon megyek feléd
ahogy szemedben van ez az alkoholos derengés
a hajad belülről áradó dohányszaga
az emlék homályos, csak az érzés marad
amikor ott vagy és nem felelsz
amikor feneketlen korsó vagy
és én beléd fogyok el*

ÉN

*nem, nem néztem vissza
aztán a lépcsőházban egy emelettel lejjebb
hallgattam az ajtócsukódás utáni csöndet.
az elmulasztott pillanat vagy,
a túl gyorsan eltűnő táj
a nyárfák levelei közt átszűrődő napsütés
mely nem talál*